

KALVÍNČEK

Príloha časopisu *Kalvín*

Ročník IV.

Číslo 4.

Október 2013

Nepredajné

Milé deti!

Bez ďalšieho zdržiavania prezradíme hneď na začiatku to, čo už isto túžobne očakávate – výsledky z minulého čísla a mená výhercov.

Celkovo sme dostali **37 odpovedí**. Medzi nimi bolo 13 zlých, či neúplných a **24** správne vyplnených a krásne vymaľovaných hárkov. Tak ako vždy boli vylosovaní traja výhercovia:

1. **Branko Bobík**
2. **Kristína Valkovičová**
3. **Ninka Majerniková**

Ďakujeme za všetky hárkky a tešíme sa na Vaše správne odpovede. Nabudúce to môžete byť práve vy, ktorých vylosujeme.

Sme radi, že nám stále maľujete a kreslíte nové a nové obrázky. Tentoraz nám bolo doručených **55 kresieb**. Naša odborná porota vybrala dva výherné obrazy:

Matúš Tomovčík – Pavel na ceste do Ríma

Miška Juhásová – Mojžiš a voda zo skaly

Nezabúdajte na nás ani nabudúce. Už teraz sa nemôžeme dočkať, čo si pre nás pripravíte.

Modlitba večerná

Martina Sabovčíková, 8. roč. ZŠ

Dobrý Bože, Pane môj, ďakujem Ti za dnešný deň, že si ma ochraňoval a pomáhal mi. Ďakujem Pane, že si stále so mnou a prosím neopúšťaj ma ani v noci. Prosím Pane, vypočuj moju modlitbu. Amen.

Školský rok

Tomáš Olexa, 5. roč. ZŠ

Prázdniny sa už skončili, začal školský rok.

Daj nám Pane dobrotivý, veľa lásky, veľa sily, by sme sa dobre učili po celý ten rok.

Ochraňuj nás rukou svojou, kroky naše veď, by sme išli cestou Tvojou, ktorou nás chceš viesť. Amen.

Modlitba ranná

Martina Sabovčíková, 8. roč. ZŠ

Pane Ježišu, ďakujem ti za dnešné ráno, že som mohla zdravá vstať. Prosím Pane, ochraňuj ma v škole aj doma. Amen.

Modlitba ranná

Tímea Dékanyová, 5. roč. ZŠ

Ráno vstávam v zdraví zase, chválu Bohu vzdávam, že ma opatroval a sa o mňa staral v pominulej noci. Amen.

Ranná modlitba

Kristína Dékanyová, 7. roč. ZŠ

Ďakujem Ti, Otče môj nebeský, skrze Ježiša Krista, Tvojho milého Syna, že si ma tejto noci zachránil do každého nebezpečenstva. A prosím Ťa, ochraňuj ma v tento deň od hriechov a všetkého zlého, aby Ti bol milý každý deň i celý môj život. Do Tvojich rúk odovzdávam seba, svoje telo, dušu a svojich blízkych. Buď Svätý pri mne, aby sa ma diabol nezmocnil. Amen.

Príbeh o Jozefovi

4. časť: Koniec príbehu

Čas plynul a obilie a jedlo dovezené z Egypta sa minulo. Jákob zase chce poslať synov do Egypta. Ale Júda mu povedal, že bez Benjamína sa tam nesmú ukázať. Preto by ho mal nechať ísť s nimi. A tak sa ešte chvíľku dohadovali, až napokon Jákobovi neostalo nič iné, ako Benjamína poslať s nimi.

Keď Jozef zbadal, že sa vrátili do Egypta aj s Benjamínom, hneď dal pre nich pripraviť hostinu. Ale bratia, ktorým sa ešte stále nedal spoznať, sa báli. Báli sa, že budú obvinení ešte aj z toho že nepoctivo ukradli peniaze za obilie. Avšak obsluhujúci sluha ich upokojil, aby sa nebáli a doviedol k nim Simeona. Jozef mal už slzy na krajíčku. Ale premohol sa, aby si jeho bratia nič nevšimli. Bratov usadil za stôl, presne v takom poradí, v akom sa narodili. Pýtali sa: „Ako to ten Egyptan môže vedieť?“

Na druhý deň Jozef dal naložiť vrecia s obilím a potravinami pre bratov a prepustil ich domov. Ale ešte predtým tajne do vreca, ktoré niesol Benjamín, vložil svoj strieborný pohár, z ktorého piliaval.

Keď jeho bratia odchádzali, poslal za nimi strážu. Strážu ich dohonili a pýtajú sa bratov: „Prečo ste sa odplatili zlým za dobré?“ Ale bratia odpovedali: „Prečo hovorí pán také slová? Striebro, ktoré sme našli vo vreciach sme doniesli nazad k tebe z Kananejskej zeme a ako by sme teda ukradli z domu tvojho pána striebro alebo zlato?! U ktorého z nás by sa niečo našlo, ten nech zomrie.“ Veliteľ stráže riekol: „Dobre, nech je to teda tak. U ktorého sa nájde, bude mi sluhom, a vy budete bez viny.“

Potom každý ukazoval vrece, ktoré niesol. A skutočne, stráž našla

v Benjamínovom vreci strieborný pohár. Vtedy všetci bratia veľmi zosmutneli. Museli sa vrátiť nazad do Jozefovho domu. A všetci padli pred Jozefom pokorne na kolena. Jozef v podstate zopakoval slová veliteľa stráže: „Muž, v ktorého ruke sa našiel pohár, ten mi bude sluhom, a vy choďte v pokoji ku svojmu otcovi.“

Tu si všetci bratia uvedomili, že je to práve Benjamín. Že je to práve ten z nich, za ktorého sa zaručili, že ho dovedú domov. Že keby svoj sľub nedodržali, ich otec Jákob by sa pominul od žiaľu. Situácia bola naozaj strašná.

Jeden z bratov, Júda, vystúpil a prehovoril: „Vypočuj ma, prosím, môj pane a nehnevaj sa na mňa. Keď prídeme k svojmu otcovi bez chlapca s nami a keď to otec uvidí, určite zomrie žiaľom. Lebo som sa zaručil za chlapca, že ho dovediem naspäť k otcovi. Preto prosím, dovoľ, aby som ja zostal za tvojho sluhu namiesto chlapca a chlapec nech ide domov so svojimi bratmi.“

Tu sa Jozef už nemohol ďalej zdržať. Videl, že jeho bratia už nie sú tí zlomyseľní a závistliví ľudia, ako v čase, keď ho predali. Videl, že už sú úplne iní, zmenení. Už pred ním nestáli tí zlostní a zákerní ľudia, ale ľudia celkom noví, lepší. Že ich vzájomná nevráživosť a hnev pominuli. Že si už vzájomne ochotne pomáhajú. Že už majú medzi sebou lásku a priateľstvo. Že až svoj život za druhého by položili.

Jozef už nemohol zadržať slzy. Rýchlo poslal všetkých Egyptanov preč z domu, aby mohol ostať s bratmi celkom sám. Jozef sa k nim prihovoral ich rodnou rečou a priznal sa im: „Pristúpte ku mne! To som ja, Jozef, váš brat, ktorého ste predali do Egypta.“ Všetci zrazu doslova skameneli od zdesenia, prekvapenia a hrôzy zároveň. Jozef pokračoval: „Netrápte sa nad tým, ani nech nie je vo vašich očiach hnev, že ste ma sem predali, lebo to bolo veľmi prospešné pre zachovanie vášho i môjho života. Lebo toto sú ešte len dva roky čo je hlad v zemi, a ešte bude päť rokov, čo sa nebude ani orať ani žať. Ponáhľajte sa a choďte k otcovi, porozprávajte mu všetko a privedte ho sem aj spolu s ostatnými.“

O tomto všetkom sa dopyčul aj sám faraón. Páčilo sa mu to, a tak povedal Jozefovi, aby všetkých pozval do Egypta, aby nemuseli hladovať v ďalekej krajine. Jozef poslal bratov nazad do Kanaánu, aby priviedli otca Jáкова, ostatných členov rodiny, všetkých známych, dal im na cestu kráľovské vozy, vybavil ich šatami, obilím, potravinami, aby sa im dobre išlo.

Bratia prišli domov a hneď s radosťou oznámili otcovi Jákovovi, že jeho syn Jozef žije. Jákob im najprv vôbec nechcel veriť. Ale

keď uvidel tie kráľovské vozy, dal sa presvedčiť. A veľmi sa tešil z toho, že jeho milovaný syn žije.

A tak Jákob naložil na vozy všetko čo mal, zbral všetok svoj majetok, všetok svoj dobytok, a aj spolu so svojimi synmi, a aj mnohými inými ľuďmi z Izraelského národa sa vybral do Egypta.

Jozef to už nemohol vydržať, nechal zapriať do voza, a šiel rodine naproti. Juj, bolo že to radosti, keď sa Jákob zvitál so svojim synom Jozefom. Padli si okolo krku a dlho spolu plakali od šťastia.

Faraón im dal časť územia Egypta, kde sa mohli všetci usídlieť, a šťastne prečkať obdobie hladu a sucha, a prípadne aj ďalej ostať, ak budú chcieť. A tak všetko dobre dopadlo, a všetci šťastne žili v Egypte.

Viete...

1. Ktorý z bratov sa chcel vymeniť za Benjamína?
2. Ako sa volal Jozefov otec?
3. V akej krajine býval Jozefov otec a Jozefovi bratia?
4. Do akej krajiny sa nakoniec presťahovala celá Jozefova rodina?
5. Koľko ešte rokov hladu zostávalo potom, čo sa Jozef dal poznať svojim bratom?
6. Aký sviatok si pripomíname 31. októbra?
7. Vymenuj aspoň 2 reformátorov?
8. Koľko téz pribil Martin Luther na dvere chrámu?
9. V akom roku sa to stalo?
10. V akom meste pôsobil Ján Kalvín?
11. Aké bolo jeho heslo?

